

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.805/2025/17.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. március 31 napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025.október 2. napján kihirdetett 11.B.59/2025/2. számú – Terhelt1 I. r. és Terhelt2 III. r. vádlottakat érintő – ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja mindkét vádlott esetében az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek már nincs helye.

Indokolás

[1] A Miskolci Törvényszék az előkészítő ülésen meghozott, rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 I. r. és Terhelt2 III. r. vádlottakat a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadását követően bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetéseben [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat 7 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 250 napi tétel, napi tételenként 4000 forint, összesen 1 000 000 forint pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 III. r. vádlottat 6 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 250 napi tétel, napi tételenként 4000 forint, összesen 1 000 000 forint pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlottak a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére a szabadságvesztésre átváltoztatás feltételeiről, továbbá beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe. Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 1 300 000 forint, Terhelt2 III. r. vádlottal szemben pedig 1 954 000 forint erejéig vagyonekobozást rendelt el. Az eljárás során lefoglalt bűnjeleket részben elkobozta, a vádlottaktól lefoglalt készpénzt, illetve Terhelt2 III. r. vádlottól lefoglalt további

aranyékszereket a vádlottaknak kiadni rendelte, de azokat visszatartotta a pénzbüntetés, a vagyonek kobzás és a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására, valamint határozott a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen Terhelt1 I. r. és Terhelt2 III. r. vádlottak, valamint a védők a kihirdetésekor jelentettek be fellebbezést, kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében (2. sorszámú előkészítő ülés jegyzőkönyve 12. oldal 5-8. bekezdések).

[3] Azt ügyészség mindként vádlott esetében tudomásul vette a határozatot (2. számú jegyzőkönyv 12. oldal 3. bekezdés).

[4] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a büntetés céljainak és a bünteteskiszabás elveinek figyelembevételével a büntetést túl súlyos joghátránynak tartotta, ezért annak mérséklésére tett indítványt (másodfokú bírósági írat 16. szám).

[5] Terhelt2 III. r. vádlott védője perorvoslata indokolásában hivatkozott az érintett terhelt büntetlen előéletére, megbánó magatartására, a bűncselekmény felderítésében játszott szerepére, a hatóságokkal való együttműködésre és az időmúlás tényére, majd utalt arra, hogyha a szabadságvesztés tartama nem haladná meg az öt évet, akkor jogosult lenne reintegrációs őrizetbe helyezésre is (11. sorszámú másodfokú írat).

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.164/2025/7. számú észrevételében a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak. A büntetéseket igen méltányosnak, eltúlzottnak egyáltalán nem tekintette. A járulékos kérdések vonatkozásában Terhelt2 III. r. vádlottól lefoglalt 860 500 forint, 425 000 forint, 570 euro, továbbá arany nyaklánc, arany gyűrű, arany medál és arany karperec lefoglalásának megszüntetésére és ezek visszatartására vonatkozó rendelkezést korrigálandónak tartotta. Álláspontja szerint a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 565. § (2) bekezdésben írt rendelkezés, figyelemmel a Be. 595. § (6) bekezdésére, nem akadályozza annak, hogy ügyészi indítvány hiányában elrendelje a bíróság a törvény kötelező rendelkezése alapján nem mellőzhető vagyonek kobzás intézkedést. E körben utalt a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontjára, mely szerint az ellenkező bizonyításig vagyonek kobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonek kobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan. Hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletének [39] bekezdésében írtakra, ahol az került rögzítésre, hogy e vádlott készpénz és aranyékszerek birtoklása szemben áll a ténnyel, hogy jövedelemmel nem rendelkezett és legális jövedelemszerző tevékenységet sem folytatott. Mindezek miatt a törvényszék ítéletének e körben történő megváltoztatására, míg egyebekben annak helybenhagyására tett indítványt tanácsülés keretében.

[7] Az ítéltábla a védelmi jogorvoslatokat a Be. 598. § (2) bekezdése alapján – az ügyészségi indítvánnyal egyetértve – a perjogi feltételek maradéktalan teljesítése folytán tanácsülésen bírálta el.

[8] A fellebbezések alaptalanok.

[9] Figyelemmel arra, hogy a fellebbezéseket kizárólag a joghátrány miatt jelentették be a Be.583. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerint, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése alapján (korlátozott felülbírálat).

[10] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós és járulékos kérdést vitató fellebbezésnél az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására,

bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak, jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felül vizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[11] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által írt tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. E fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[12] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be.608. § (1) bekezdés a)- h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné. Ki kell térni arra is, hogy a bűnösség beismerésének elfogadása perrendszerű volt, a Be. 502. § (2) bekezdés a)-c) pontjában írt feltételei fennálltak. Az elsőfokú ítélet e körben is részletes és igen alapos indokolást adott, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett.

[13] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és az elkövetéskor hatályos Btk. helytálló alkalmazásával az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette mindkét vádlott cselekményét kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének. A felülbírálat kiterjesztése során az ítéltábla nem észlelt olyan körülményt, amely a terheltek felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé, ilyen okra egyébként nem is történt hivatkozás.

[14] Az ítélet a büntetések kiszabásakor irányadó körülményeket hiánytalanul feltárta, azokat a törvényszék a nyomatékuknak megfelelően értékelte és a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, a bírói gyakorlatnak is megfelelő tetterányos szabadságvesztés büntetéseket és ehhez igazodó közügyektől eltiltást, valamint pénzbüntetést szabott ki. A védelem nem jelölt meg olyan tényt és a vádlottak sem hivatkoztak ilyenre, amely a büntetések jelentősebb, a mértékes ügyészségi indítványtól eltérő megváltoztatását tette volna szükségessé, ezért a vádlottak és a védők enyhítést célzó jogorvoslata nem vezethetett eredményre.

[15] Az elsőfokú határozat egyéb, Terhelt1 I. r. vádlottnál a korábbi, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartás beszámítására, a vagyonek kobzásra, bűnjelekre, és a bűnügyi költségre vonatkozó, az ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is törvényesek.

[16] Az ítéltábla nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség Terhelt2 III. r. vádlott tekintetében a lefoglalás megszüntetése és a terheltnek kiadása mellett visszatartani rendelt aranyékszerek vagyonek kobzására irányuló indítványával. Ennek indoka részben az, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Főügyészség B.507/2023/310. számú vádirata e tárgyakra nem tartalmaz vagyonek kobzás alkalmazására indítványt, csak az 1 954 000 Ft összeg erejéig, melyről a váddal egyezően a bíróság határozott is. Az előkészítő ülésen Terhelt2 III. r. vádlott a bűnösségét beismerte, nyilvánvalóan ezt az ügyészségi mértékes, illetve egyéb rá vonatkozó

indítványok ismeretében tette. Emellett szükséges rámutatni arra is, hogy e vádlott személyi körülményeiben rögzítésre került, hogy letartóztatását megelőzően külföldben vállalt alkalmi munkát, melyből 1 500 000 forint összegű havi jövedelme származott. Ez a vagyonekbeztetés anyagi jogi feltételei, a törvényi vélelem ellen szól. Összegezve tehát, a büntetőeljárás törvény önmagában nem zárna ki e részben a terheltre hátrányosabb döntés meghozatalát ügyészeti fellebbezés hiányában sem, de az adott és több irányból értékelt eljárási helyzetben, az intézkedés vádlott terhére történő megváltoztatására nem volt alap, figyelemmel az Alkotmánybíróság III/146/2025. számú határozatára is. Az AB határozat ugyan a szabadságelvonással járó joghátrány kapcsán fejtette ki elvi álláspontját, de a perjogi helyzet hasonló, azaz a megfelelő kioktatások hiányában a súlyosítási tilalom lényegét – a kockázatmentes védelmi fellebbezés gyakorlását – kérdőjelezheti meg ügyészeti fellebbezés hiányában a hátrányos másodfokú döntés, különösen a bűnösség beismerésének elfogadásakor, vádirati indítvány hiányában.

[17] A kifejtettre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokaira figyelemmel – helybenhagyta.

[18] A vádlottak által az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

[19] A másodfokú ítélettel szemben – ellentétes döntés hiányában – fellebbezésnek a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye.

Debrecen, 2026. március 31.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó
bíró, Dr. Bakó József s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 11.B.59/2025/2. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.805/2025/17. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. március 31.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke